

گستره ذهن و فرهنگ

آیا شما حاضرید ساعت ها به يك موسیقي گوش خراش و اعصاب خردکن گوش دهید؟ یا در جایی مرتب فحش دهید و توهین و ناسزا بشنوید؟ اگر پاسخ منفی است، چرا پس مشابه همین کار را با گوشی مان و در شبکه های اجتماعی انجام می دهیم؟ بگذارید روراست باشیم، اگر گوشی مان را به دست می گیریم و ساعت ها را به اسکرول کردن محتوای پوچ و سطحی در شبکه های اجتماعی می گذرانیم یا بدتر از آن، دنبال نوشتن و گفتن چیزهای ناراحت کننده و سخیف هستیم، باید نگاهی به خودمان بیندازیم و در ارتباط مان با این تکنولوژی تجدید نظر جدی کنیم!

گوشی و کارهایی که ما به وسیله آن در دنیا انجام می دهیم، بسطی از ذهن و افکارمان است. این دستگاه صرفاً يك پنجره است و رفتار ما از خلال این پنجره نشانگر خودمان و آبی است که هستیم. همان گونه که يك نوازنده خودش را با آهنگ های نواخته از سازش به دنیا می نمایاند.

کارهایی که ما روی گوشی هایمان انجام می دهیم، باید در راستای بهبود خودمان و دنیايمان باشد. باید ما را آدم های خوشحال تر، بااخلاق تر، موفق تر، خلاق تر و متعالی تر کند. ما نباید چکش به دست باشیم که میخ بکوبیم، بلکه سازی به شکل گوشی موبایل به دست داریم که باید نواهای گوش نوازی را با آن بنوازیم.

و در این میان فرهنگ را هم نباید نادیده بگیریم. کسی که گوشی اش را فقط يك ابزار خشك و خالی، فقط يك چکش می بیند، فقط می تواند با آن میخ بکوبد! اما اگر با آن به مثابه يك ساز برخورد کنیم، متوجه می شویم این دستگاه جزئی از فرهنگمان است؛ حتی خودش فرهنگ دارد. مثل سازهای موسیقي که در فرهنگ هر قوم و ملتی جایگاه ویژه دارند و همین طور هم موسیقیدانانی که آن سازها را می نوازند؛ همانند مایی که این گوشی را به دست داریم.

به گوشی هایمان با دیدی
فرا تر از يك ابزار بنگریم

گوشی ات را بنواز!

محمود صادقی

محقق سیستم های تعاملی

در دنیای فناوری همیشه حرف ها حول این است که گوشی ها سریع تر، قوی تر، پیچیده تر و همیشه در حال پیشرفت هستند، اما شما که این گوشی را در دست دارید، واقعا چه دیدی به آن دارید؟ مثلاً وقتی حس می کنید دوربین گوشی تان دیگر چندان خوب نیست و نیاز دارید که گوشی ای با دوربین بهتر داشته باشید، می روید مقایسه می کنید و گوشی جدید با دوربین سطح بالاتر می خرید. به عبارت دیگر، دنبال دستگاهی هستید که این مشکل را بهتر از دستگاه قبلی حل کند. ولی تا به حال به این اندیشیده اید که شاید این دید از اساس درست نباشد؟ نگاه شما به گوشی به چشم يك ابزار است که مشکلی را حل می کند، در حالی که شاید گوشی تان بیشتر مانند يك ساز باشد که می نوازید!

يك نوازنده وقتی می خواهد سازی بخرد، نمی رود مغازه و بگوید «بهترین سه تار یا بهترین پیانو را بدهید! اصلاً در این زمینه، «بهترین ساز» چندان مفهوم ندارد. بلکه او سازی را که به نظرش خوب می آید و هنگام نواختن حس خوبی به او بدهد، انتخاب می کند. شاید هزاران ساز دیگر از نظر فنی هم به آن برتری داشته باشند، اما اهمیتی ندارد. حال چرا ما این نوع انتخاب را برای دستگاهی که همیشه همراهمان است و زمان زیادی از شبانه روز را صرفش می کنیم، نداریم؟ چه کسی گفته گوشی ای که برای فرد دیگری مناسب است، برای ما هم حتماً خوب خواهد بود؟ برای يك بار هم که شده، مشخصات و نظرات دیگران را کنار بگذاریم و ببینیم چه گوشی ای واقعا برای ما مناسب است، چه گوشی ای حس خوبی به ما می دهد، آن وقت حتی اگر گوشی سطح پایینی هم باشد، از کار با آن لذت خواهیم برد.

يك نوازنده وقتی می خواهد سازی بخرد، نمی رود مغازه و بگوید «بهترین سه تار یا بهترین پیانو را بدهید! اصلاً در این زمینه، «بهترین ساز» چندان مفهوم ندارد. بلکه او سازی را که به نظرش خوب می آید و هنگام نواختن حس خوبی به او بدهد، انتخاب می کند. شاید هزاران ساز دیگر از نظر فنی هم به آن برتری داشته باشند، اما اهمیتی ندارد. حال چرا ما این نوع انتخاب را برای دستگاهی که همیشه همراهمان است و زمان زیادی از شبانه روز را صرفش می کنیم، نداریم؟ چه کسی گفته گوشی ای که برای فرد دیگری مناسب است، برای ما هم حتماً خوب خواهد بود؟ برای يك بار هم که شده، مشخصات و نظرات دیگران را کنار بگذاریم و ببینیم چه گوشی ای واقعا برای ما مناسب است، چه گوشی ای حس خوبی به ما می دهد، آن وقت حتی اگر گوشی سطح پایینی هم باشد، از کار با آن لذت خواهیم برد.

نکته کلیدی دیگری که با این نوع نگرش همراه است، یادگیری است. اگر اهل نواختن باشید احتمالاً تایید می کنید اولین سازی که به دست گرفته اید و سعی کرده اید بنوازید، به هیچ وجه در این کار خوب نبودید! همین برای گوشی ها هم صادق است: شما یاد می گیرید چگونه از این گوشی استفاده کنید و به تدریج در این کار بهتر و ماهرتر می شوید. بنابراین اگر ابتدای امر حس کردید که کار با آن راحت نیست و گاهی به مشکل می خورید، فکر نکنید ایراد از شماست! این هم مثل همان ساز می ماند (حتی پیچیده تر!)، پس می توانید با تمرین کارکرد آن را فراگیرید.

ساز «ناکوک» شنیده اید؟ مطلقاً هیچ نوازنده ای نیست که از روز اول شروع به نواختن سازش کند و همیشه هم آن ساز عالی کار کند! سازها به طور مداوم نیاز به کوک کردن دارند. گوشی ها هم همین طور! گوشی تان کند شده است؟ ممکن است حافظه اش پر شده باشد. باتری اش زود خالی می شود؟ شاید اپ های زیادی در پس زمینه، باتری مصرف می کنند. شاید اصلاً پس از چند سال، باتری به طور طبیعی تحلیل رفته و ظرفیتش کاهش یافته باشد. پس باید به گوشی تان هم برسید و آن را کوک نگه دارید: اپ های اضافی را که هیچ وقت با آنها کار نمی کنید، پاک کنید. اعلان ها را بررسی کنید، سیستم عامل را به روز رسانی کنید، عکس ها و فیلم هایی را که گرفته اید سر و سامان دهید و کلی کارهای دیگر که باعث می شود گوشی تان به همان حس خوب اوایل بازگردد.

چکش یا ساز

مدل سی پی یو، حجم رم، ابعاد صفحه، مگاپیکسل دوربین، نسخه سیستم عامل، اینها مشخصات فنی گوشی هایمان را تشکیل می دهند که اغلب وقتی بحث گوشی (یا انواع دیگر دستگاه های دیجیتال) است، در موردشان صحبت می کنیم و گاهی حتی با آنها پز هم می دهیم!

اگر عمومی تر نگاه کنیم، این مشخصات گوشی شما را به يك «ابزار» بهتر تبدیل می کند: با دوربین بهتر، عکس های بهتری می گیریم یا با سی پی یو قوی تر، بازی ها را روان تر بازی می کنیم. اینها کارهایی هستند که برایشان دنبال ابزار می گردیم، مثل این که بخواهیم میخی بکوبیم و دنبال يك چکش خوب باشیم! چکش وسیله مفیدی است، اما شما بهترین چکش دنیا را هم که داشته باشید، نمی توانید با آن پیچ سفت کنید، همان طور که گوشی تان به درد میخ کوبیدن نمی خورد!

اما بیایید طور دیگری گوشی یا دیگر دستگاه های دیجیتال مان را ببینیم: به جای ابزاری که مشکلی را حل می کند، وسیله ای که بخواهیم با آن به نوعی «ارتباط» داشته باشیم. به جای يك چکش برای کوبیدن، يك ساز برای نواختن.

ساز گوشی

اگر گوشی مان را به چشم يك «ساز» ببینیم، نخستین اثرش این است که برایمان مهم می شود: نه مهم از این نظر که قیمتش بالاست و اگر اتفاقی برایش بیفتد، شاید نتوانیم جایگزینش کنیم! بلکه مهم مثل سازی برای يك موسیقیدان. نه يك دستگاه خارجی و غریب که برای برخی کارها از آن استفاده کنیم، بلکه وسیله ای که به آن توجه داریم و واقعا از استفاده آن لذت می بریم. يك نوازنده، سازش را به چشم يك «وسيله» نمی بیند که می توان با آن آهنگی نواخت. ساز برای او يك «همراه» است که به آن تعلق خاطر دارد. اگر سازش بشکند، مثل شکستن يك وسیله نیست که با وسیله مشابه جایگزین کند. شکستن ساز برایش غمناک است. همین تعلق خاطر را می توانیم نسبت به گوشی هایمان داشته باشیم. این را به دید منفی نبینید، این تعلق باعث می شود به نحوه استفاده از آن دستگاه اهمیت دوچندانی بدهیم.